

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Hodosi Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek, a dr. Farkas Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. október 26. napján kelt 6.G.41.649/2009/10. számú ítélete ellen az alperes részéről 11. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.500 (hétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

2008 júliusában az alperes nevében ... megbízást adott a felperesnek a perbeli áru ... viszonylatában történő közúti fuvarozására, nettó 620 euró fuvardíj ellenében.

A fenti fuvarfeladat teljesítéséről kiállított CMR fuvarokmány szerint a perbeli áru kiszolgáltatása a ... Kft. címzett részére 2008. július 31-én rendben megtörtént.

A felperes 2008. szeptember 30-i esedékességgel bruttó 737,80 euró fuvardíjról állított ki számlát az alperes felé, melynek kifizetése elmaradt; a felperes kintlévőség kezelője 2008. október 8. napján kelt levelében 185.296 forint fuvardíjtartozás és

kamata megfizetésére szólította fel az alperest; a 2008. október 9-én átvett fizetési felszólítás alapján az alperes 2008 decemberében 100.000 forintot teljesített.

A felperes 2009. március 16-án fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 85.296 forint és járulékai megfizetése iránt; az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a keresetében a Ptk. 488. §-a alapján kérte az alperest kötelezni 85.296 forint fuvardíjtartozás és annak 2008. október 10. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy az alperes megrendelése alapján közöttük fuvarozási szerződés jött létre, melyet a CMR fuvarokmány szerint szerződésszerűen teljesített, az alperes azonban a 185.296 forint fuvardíjat 100.000 forintot meghaladóan nem teljesítette, így a különbözeti, keresettel érvényesített összegű fuvardíjtartozás megfizetése terheli.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A védekezésében arra hivatkozott, hogy ... lehetőséget adott fuvarszervezésre, néhány hónap elteltével azonban kiderült, hogy a közös tevékenységük nem lesz nyereséges. A perbeli fuvarmegbízás időpontjában az alperes már személyesen nem vett részt a fuvarszervezésben, állítása szerint ... - aki rendelkezett az alperes bélyegzőjével és számlatömbjével - nem számolt el a rábízott összegekkel, a fuvarozókat nem fizette ki és feltételezhetően kettős számlázást végzett, így az alperest megkárosította, melynek okán vele szemben rendőrségi feljelentést tett. Azt állította, hogy segített alkalomszerűen, a részteljesítését nem vitatta. Védekezése alátámasztására ... tanúkenti meghallgatását indítványozta azzal, hogy annak eredményétől függően fog nyilatkozni ... tanúkenti meghallgatásának a szükségességéről.

Az elsőfokú bíróság 2010. október 26. napján kelt 6.G.41.649/2009/10. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 85.296 forintot és annak 2008. október 10-től a kifizetés napjáig járó, minden naptári félév teljes idején az érintett félév előtti utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát és 17.000 forint perköltséget.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság abból, hogy a felperes által kiállított számlát az alperes nem vitásan kézhez vette, azzal szemben a Ptk. 4. § (1) bekezdése szerinti kötelezettsége ellenére kifogást nem jelentette be, sőt részteljesítést nyújtott, illetőleg feljelentést csak 2008 szeptemberében tett, az 1-2 héttel korábban jelentkező első követelés miatt, arra vont következtetést, hogy nem tekintette saját magát a perbeli szerződésen kívül álló félnek. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ... tanú vallomása nem támasztotta alá az alperes védekezését; az sem nyert bizonyítást, hogy a perbeli fuvar szervezésében a tanú bármilyen módon részt vett volna, illetőleg a tanúvallomása szerint ... az alperes alkalmazásában állt. Kifejtette az elsőfokú bíróság, a fuvarozási szerződés megkötése alakszerűséghez nincs kötve, a jogviszony képviselő útján is létrehozható, az alperes azonban kétségmentesen nem bizonyította, hogy a perbeli

fuvarozási szerződés nem a peres felek között jött volna létre. Tekintve, hogy a felperes igazolta a szerződés kifogástalan teljesítését, a Ptk. 488. § (1) bekezdése alapján jogszerűen érvényesített fuvardíjtartozás megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, a Ptk. 301/A. §-a alapján késedelmi kamattal terhelten.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben - tartalmilag - annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint ... tanúvallomása nem felel meg a tényeknek, a perbeli fuvar szervezésében részt vett, a bélyegző és a számlatömb is nála volt a perbeli eseménykor, mindezt a rendőrségi nyomozás adatai alátámasztják. Állította, hogy a fuvarszervezési tevékenységgel kapcsolatban konkrét információval nem rendelkezik, és fenntartotta az elsőfokú eljárás során előterjesztett védekezését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva arra, a fellebbezés nem tartalmazza, hogy a támadott határozat megváltoztatását az alperes mennyiben és milyen okból kívánja. Az alperes a fellebbezésében a Pp. 235. §-ában foglaltakba ütközően olyan új tényeket adott elő, amelyekről az elsőfokú eljárás során is már tudomással bírt.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, és helytálló az arra alapított érdemi döntése is.

A lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű, Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelésével vont következtetést az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságára, és az alperesi védekezés bizonyítatlanságára.

A 2010. március 23-i tárgyalásról felvett 6.G.41.649/2009/4. számú jegyzőkönyvben foglaltakból kitűnően a felperes okirattal igazolta, hogy részére ... az alperes nevében fuvarmegbízást adott, melyet a CMR fuvarlevélen szereplő adatok szerint teljesített, a szolgáltatásáért járó, szerződés szerinti pénzbeli ellenszolgáltatást azonban részére az alperes csak részben, 100.000 forint erejéig nyújtotta, ezt meghaladó teljesítést az alperes sem állított.

Az alperes a védekezését a jogviszony létrejöttének a vitatására, arra alapította, hogy ... - akinek állítása szerint ... alkalomszerűen segített - a közös tevékenység megszűnését követően kizárólag a saját nevében járhatott el, így eljárása a peres felek között az adott időpontban fuvarozási szerződést nem hozott létre.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ezen védekezés a fellebbezésben előadottaktól eltérően bizonyítást nem nyert, az alábbiak szerint.

... a 2010. június 21-i tárgyaláson tett tanúvallomásában vitatta, hogy a perbeli fuvarszervezésben részt vett, illetőleg hogy neki ... segített volna, ezen alperesi előadással szemben azt állította, hogy nevezett személy az alperesnek dolgozott,

tőle havi fizetést kapott. Vitatta továbbá, hogy az alperes bankszámlájához hozzáfért, illetőleg hogy a közös tevékenység megszűnését követően nála kitöltetlen számlakönyv, alperesi bélyegző maradt volna. Állította, hogy a ... Kft.-nek régebb óta, folyamatosan dolgoztak, és ezen társaság üzletkötője ... szomszédja volt, továbbá tudomása szerint a perbeli ... fuvart az alperesnek kifizették.

Az alperes a fenti tanúvallomásban foglaltak és az elsőfokú bíróság 6.G.41.649/2009/7. számú végzése ellenére bizonyítási indítványt nem tett, ... tanúkenti meghallgatását nem kérte és egyéb módon sem kísérelte meg bizonyítani, hogy nevezett személy ténylegesen ... nevében járt el, illetőleg az alperes nevében eljárási jogosultsággal nem rendelkezett.

Az elsőfokú bírósághoz 2010. október 27-én beérkezett beadványában foglaltakból kitűnően az alperes ... tanúvallomását tévesen, védekezése alátámasztására alkalmas bizonyítékként értékelte, és csupán arra tett nyilatkozatot, hogy fenntartja a rendőrségen tett tanúvallomását.

A rendőrségi eljárás befejezésére a perben adat nem merült fel, így az alperesi feljelentés és tanúvallomás az alperes egyoldalú - ... tanúvallomásában foglaltakra figyelemmel - vitásnak minősülő tényállásait tartalmazza, így a fellebbezésben állított jelentőséggel ezen okiratok sem bírnak.

Helytállóan minősítette az elsőfokú bíróság a védekezés aggályossá tételére alkalmas körülményként azt, hogy az alperes a perbeli fuvardíjat tartalmazó számla kézhezvételét követően nemcsak, hogy kifogást nem emelt a felperes felé - nem hivatkozott a szerződéskötés hiányára -, de a felszólítására részben teljesített is.

Az elsőfokú bíróság a jogviszony létrejöttét alátámasztó bizonyítékként helytállóan vette figyelembe az alperes 100.000 forintos részteljesítését, ezen kifizetése védekezésével összhangban nem álló, ésszerű indokát az alperes a perben nem adta meg, e körben a 2010. március 23-i tárgyaláson azt az életszerűtlen előadást tette „A 100.000 Ft részteljesítéssel kapcsolatban előadom, hogy ezt az összeget én utaltam át a felperesnek, több embernek is utaltam pénzt, mert korábbi esetből érkezett hozzám pénz.”.

Mindezért az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést arra, a felperes a keresettel érvényesített követelése jogalapját és összegét kétségmentesen bizonyította, a Ptk. 488. § (1) bekezdése szerinti fuvardíjtartozásra megalapozottan támasztott igényt a védekezését alá nem támasztó alperessel szemben.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §

(5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével, mérlegeléssel megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll.

A Fővárosi Ítéltábla a határozatát a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2011. június 2.

. Bánki Horváth Mária s. k.,
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró

A kiadmány hitelül